

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Aleše Roztočila a JUDr. Dagmar Nygrínové v právní věci žalobce: **P. Š.**, zast. Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem, se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4, proti žalovanému: **Krajský úřad Kraje Vysočina**, se sídlem Žižkova 57, Jihlava, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 13. 5. 2015, č. j. 31 A 52/2014 – 36,

t a k t o :

Usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 13. 5. 2015, č. j. 31 A 52/2014 – 36, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalovaný rozhodnutím ze dne 20. 6. 2014, č. j. KUJI 42322/2014, sp. zn. ODSH 573/2014 Pe, zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Jihlavy (dále též „správní orgán prvního stupně“) ze dne 22. 4. 2014, č. j. MMJ/OD/599/2014-9 JID:71868/2014/MMJ, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání správního deliktu provozovatele vozidla podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu). Deliktu se žalobce dle správního orgánu prvního stupně dopustil tím, že porušil § 10 odst. 3 cit. zákona, když jako provozovatel motorového vozidla tov. zn. Škoda, registrační značky X dne 29. 11. 2013 v 13:41 hod. na pozemní komunikaci – Masarykovo náměstí u domu čp. 16 v obci Jihlava v rozporu s § 10 zákona o silničním provozu nezajistil, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem o silničním provozu. Správní orgán prvního stupně za tento delikt žalobci podle § 125f odst. 3 zákona o silničním provozu uložil pokutu ve výši 2.000 Kč a dále mu podle § 79 odst. 5

zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, a § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., uložil povinnost nahradit náklady správního řízení ve výši 1.000 Kč.

[2] Žalobu podanou žalobcem proti rozhodnutí žalovaného krajský soud odmítl usnesením ze dne 13. 5. 2015, č. j. 31 A 52/2014 – 36, a dále rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalobci se ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení vrací zaplacený soudní poplatek ve výši 3.000 Kč k rukám jeho zástupce. Krajský soud poukázal na skutečnost, že rozhodnutí žalovaného nabylo právní moci dne 20. 6. 2014, kdy bylo doručeno žalobci. Dvouměsíční lhůta pro podání žaloby stanovená v § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) tak uplynula ve středu dne 20. 8. 2014. Žaloba byla sice sepsána dne 20. 8. 2014, ale u soudu byla podána až 21. 8. 2014 v 7:45 hod., a byla tak podána opožděně. Krajský soud proto žalobu podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. pro opožděnost odmítl.

[3] Proti tomuto usnesení podal žalobce (dále též „stěžovatel“) včas kasační stížnost z důvodu uvedeného v § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., v níž se ztotožnil se závěrem krajského soudu, že poslední den pro podání žaloby byl 20. 8. 2014. Stěžovatel však vyjádřil přesvědčení, že krajský soud pominul, že žalobce podal žalobu elektronicky prostým e-mailem dne 20. 8. 2014, tj. v poslední den lhůty pro podání žaloby. Toto podání následující den v souladu s § 37 odst. 2 s. ř. s. potvrdil podáním zaslaným prostřednictvím datové schránky. Na důkaz svého tvrzení žalobce ke kasační stížnosti připojil potvrzení o odeslání a dále též potvrzení o doručení podání na elektronickou podatelnu Krajského soudu v Brně z elektronické adresy X, neopatřené zaručeným elektronickým podpisem, které bylo krajským soudem zaevidováno pod č. j. 122661/2014 a bylo mu doručeno dne 20. 8. 2014 v 23:22 hod. S ohledem na výše uvedené stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud kasační stížností napadené usnesení krajského soudu zrušil, věc mu vrátil k dalšímu řízení a uložil žalovanému povinnost uhradit žalobci náklady řízení.

[4] Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

II.

Posouzení kasační stížnosti

[5] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil zákonné náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že kasační stížnost byla podána včas, osobou oprávněnou, proti rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost ve smyslu § 102 s. ř. s. přípustná, a stěžovatel je v souladu s § 105 odst. 2 s. ř. s. zastoupen advokátem. Poté Nejvyšší správní soud přezkoumal důvodnost kasační stížnosti v souladu s ustanovením § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů. Neshledal přitom vady podle § 109 odst. 4 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

[6] Stěžovatel se v kasační stížnosti dovolává důvodu uvedeného v § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.

[7] Kasační stížnost je důvodná.

[8] Z provedené rekapitulace je zřejmé, že v posuzované věci se jedná o posouzení otázky, zda žaloba byla podána včas.

[9] Stěžovatel ke kasační stížnosti přiložil výpis z e-mailu (sjetinu), z které vyplývá, že z e-mailu X dne 20. 8. 2014 v 23:22 odeslal zprávu o velikosti 713 kB, s předmětem: „Žaloba

pokračování

Š." a přílohami: 18 - žaloba.docx, PŘÍLOHA - Plná moc. PDF na adresy: podatelna@ksoud.brn.justice.cz a posta@ksoud.jia.justice.cz. Z dalšího výpisu z e-mailu předloženého stěžovatelem vyplývá, že z e-mailové adresy podatelna@servis.justice.cz mu byla na e-mailovou adresu X dne 20. 8. 2014 v 23:31 doručena zpráva o velikosti 7,7 kB s předmětem: "Potvrzení o doručení podání s běžným číslem 122661/2014", v níž je mimo jiné uvedeno, že „Vaše podání ve věci "Žaloba Š." s evidenčním číslem 15b287a5-ccd7-4a74-87f2-9e7c4ec090e3 a s běžným číslem 122661/2014 bylo doručeno dne 20. 8. 2014 23:22:58. Bylo podáno elektronicky e-mailem. Počet zaslaných dokumentů (příloh) v obálce podání:2.“

[10] V zažurnalizované části spisu krajského soudu se nachází Záznam o ověření elektronického podání doručeného na elektronickou podatelnu Krajského soudu v Brně, z kterého vyplývá, že žaloba proti rozhodnutí žalovaného (s pořadovým číslem zprávy 122684/2014) byla na elektronickou adresu posta-jia@ksoud.jia.justice.cz doručena dne 21. 8. 2014 v 7:45:39. Záznam o ověření elektronického podání doručeného na elektronickou podatelnu Krajského soudu v Brně dále dokládá, že do datové schránky krajského soudu byla dne 21. 8. 2014 v 16:33:59 dodána datová zpráva obsahující žalobu proti rozhodnutí žalovaného a dále rozhodnutí správních orgánů obou stupňů a plnou moc pro zástupce stěžovatele.

[11] Složka "KOPIE" nacházející se ve spise krajského soudu však obsahuje další „Záznam“ o ověření elektronického podání doručeného na elektronickou podatelnu Krajského soudu v Brně, z kterého vyplývá, že dne 20. 8. 2014 byla krajskému soudu doručena žaloba stěžovatele proti rozhodnutí žalovaného a plná moc pro zástupce stěžovatele jakožto elektronická pošta bez zaručeného elektronického podpisu z e-mailové adresy X, ve věci "Žaloba Š." s pořadovým číslem zprávy 122661/2014 a evidenčním číslem 15b287a5-ccd7-4a74-87f2-9e7c4ec090e3.

[12] Z naposledy uvedeného záznamu o ověření elektronického podání, který se nenachází v zažurnalizované části spisu krajského soudu ale pouze ve složce "KOPIE", je bez dalšího zřejmé, že stěžovatel vsutku žalobu podal prostřednictvím e-mailu bez zaručeného elektronického podpisu již dne 20. 8. 2014. Identifikátory (pořadové a především pak evidenční číslo) e-mailu, kterým stěžovatel v kasační stížnosti dokládá včasnost podání žaloby, se shodují s identifikátory e-mailu obsaženého v přílohové části spisu krajského soudu, a je proto zjevné, že se jedná o totožné podání. Nejvyšší správní soud proto přisvědčil stěžovateli, že krajský soud pominul, že stěžovatel podal žalobu elektronicky e-mailem bez zaručeného elektronického podpisu dne 20. 8. 2014, tj. v poslední den lhůty pro podání žaloby. Z výše uvedeného rovněž vyplývá, že stěžovatel žalobu ve třídní lhůtě (§ 37 odst. 2 s. ř. s.) doplnil, neboť jeho zástupce ji následujícího dne krajskému soudu s plnou mocí pro zástupce stěžovatele zaslal prostřednictvím datové schránky.

[13] Nejvyšší správní soud s přihlédnutím k výše uvedenému kasační stížností napadené usnesení krajského soudu zrušil, neboť nebyly splněny podmínky pro odmítnutí žaloby pro opožděnost, a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení (§ 110 odst. 1 věta první s. ř. s.).

[14] Podle § 110 odst. 4 s. ř. s. zruší-li Nejvyšší správní soud rozhodnutí krajského soudu a vrátí-li mu věc k dalšímu řízení, je krajský soud vázán právním názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem ve zrušovacím rozhodnutí. Na krajském soudu tedy nyní bude, aby se věcí dále zabýval.

[15] V novém rozhodnutí ve věci krajský soud podle § 110 odst. 3 s. ř. s. rozhodne i o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. července 2015

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu

OPRAVNÉ USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl předsedou senátu JUDr. Jiřím Pallou v právní věci žalobce: **P. Š.**, zast. Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem, se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4, proti žalovanému: **Krajský úřad Kraje Vysočina**, se sídlem Žižkova 57, Jihlava, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 13. 5. 2015, č. j. 31 A 52/2014 – 36

t a k t o :

Rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 4 As 128/2015 - 29, se na č. l. 30 dole **o p r a v u j e** tak, že datum vyhlášení rozsudku správně zní: **30. června 2015.**

O d ů v o d n ě n í :

[16] Nejvyšší správní soud rozsudkem č. j. 4 As 128/2015 – 29, vyhlášeným vyvěšením na úřední desce soudu dne 30. 6. 2015, zrušil usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 13. 5. 2015, č. j. 31 A 52/2014 – 36. Tímto usnesením krajský soud odmítl pro opožděnost žalobu, v níž se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 6. 2014, č. j. KUJI 42322/2014, sp. zn. ODSH 573/2014 Pe, jímž žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Jihlavy (dále též „správní orgán prvního stupně“) ze dne 22. 4. 2014, č. j. MMJ/OD/599/2014-9 JID:71868/2014/MMJ, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání správního deliktu provozovatele vozidla podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu). Správní orgán prvního stupně za tento delikt žalobci podle § 125f odst. 3 zákona o silničním provozu uložil pokutu ve výši 2 000 Kč a dále mu podle § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, a § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., uložil povinnost nahradit náklady správního řízení ve výši 1.000 Kč.

[17] Podle ustanovení § 54 odst. 4 s. ř. s. předseda senátu opraví v rozsudku i bez návrhu chyby v psaní a počtech, jakož i jiné zjevné nesprávnosti. Týká-li se oprava výroku, vydá o tom opravné usnesení a může odložit vykonatelnost rozsudku do doby, dokud opravné usnesení nenabude právní moci. Z uvedeného ustanovení vyplývá, že opravit rozsudek je možné jen v případech, že jde o chyby v psaní a počtech či další takové chyby, které je možno pokládat za jiné zřejmé nesprávnosti podobného charakteru, jako chyby v psaní a počtech, k nimž došlo jen zjevným a okamžitým selháním v duševní nebo mechanické činnosti osoby, za jejíž účasti došlo k vyhotovení rozsudku a která je každému zřejmá;

zřejmost takové nesprávnosti je na první pohled patrná zejména z porovnání výroku rozsudku s jeho odůvodněním, popř. i z jiných souvislostí.

[18] Takové zřejmé nesprávnosti se dopustil Nejvyšší správní soud při písemném vyhotovení svého rozsudku č. j. 4 As 128/2015 – 29, a to na č. l. 30, kdy na místo správného data vyhlášení rozsudku 30. června 2015, které bylo uvedeno na zkráceném znění rozsudku vyvěšeném na úřední desce a webových stránkách soudu, uvedl datum 30. července 2015. To, že tohoto data nebyl rozsudek č. j. 4 As 128/2015 – 29, vyhlášen, je patrné také z toho, že byl žalovanému doručen dne 21. 7. 2015 a zástupci žalobce byl doručen dne 22. 7. 2015. Z výše uvedeného je zřejmé, že při vyhotovení originálu a stejnopisů rozsudku došlo k chybě v psaní, kterou je možno napravit cestou vydání opravy rozsudku. Proto předseda senátu za použití ustanovení § 54 odst. 4 s. ř. s. tak učinil vydáním tohoto opravného usnesení. Po provedené opravě bude tudíž na č. l. 30 nově správně uvedeno datum vyhlášení: **30. června 2015.**

[19] Pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že z citace ustanovení § 54 odst. 4 s. ř. s. sice vyplývá, že opravné usnesení je nutné vydat jen v případě, týká-li se oprava výroku opravovaného rozhodnutí, přičemž v ostatních případech, tj. týká-li se jen jeho záhlaví či odůvodnění, není potřebné takové usnesení vydávat a je možno provést opravu mechanicky přímo v textu originálu rozhodnutí i jeho stejnopisech doručených účastníkům (jakož i v ostatních stejnopisech rozhodnutí). V této věci ovšem, vzhledem k tomu, že stejnopisy rozsudku byly účastníkům řízení doručovány v elektronické podobě do datové schránky, nebylo z povahy věci možné vyžádat od účastníků zpět jim doručené stejnopisy k provedení opravy. Za takových okolností musel Nejvyšší správní soud přikročit k vydání opravného usnesení, přestože se oprava netýká výroku rozsudku. Oprava se v žádném případě nedotýká vykonatelnosti napadeného rozsudku.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. července 2015

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu